

עם "השומר" ו"הרועה"

מדי פעם היו באים פועלים עברים למטולה. אמרתי פועלים, שכן כל בחור וטוב קרוי היה "פועל" בין אם עבד כפועל בין אם לאו. הבחורים — רובם ככולם יוצאי רוסיה — היו באים לתור אחר יום עבודה או לתור את הארץ וישר-ביה. האכרים, לא חיבבו אותם ביותר וקראו להם "מוס-קובים". ביתנו — בית מוסקובים — היה תמיד פתוח ואיש מהם לא פסח עליו. כך נהגו גם אנשי "השומר" כשבאו למטולה במגמה להתיישב בגליל העליון.

זכור לי בואו של אלכסנדר זייד אל ביתנו וגיורא בנו בן השנתיים, בזרועותיו. צפורה זייד, טרם הגיעה למושבה. עסוקה היתה, כי באותם ימים, הביאה לעולם את כוכבת הבת, ובשל כך התעכבה קצת והניחה לזייד עם הבן הבכור גיורא — לעלות ראשונים (כך דרכם של גברים תמיד הם "חוטפים" את הראשונות).

אנשי "השומר" התמקמו במטולה בטרם עלו למקום בו הקימו את ביתם "כפר-גלעדי". נמסרה להם אדמת "חמרה" לעבדה וכן קבלו את השמירה במושבה ובשדותיה. עד מהרה נקשרו קשרי ידידות בינם לביננו. יהודה עזר להם להתמצא בשטחים וגם בעבודה של ממש. גם אני נת-